

den reelle Kapital er for længst, i hvert Fald i vid Udstrækning, spekuleret bort. Men det er muligt, at man har misforstået det paagældende Punkt, og at det virkelig skjuler en mere effektiv Fremgangsmaade.

Men saa kommer der videre i § 3 dette Vidunder, som angaar Arbejderne indenfor Industriene. Der staar, at der vil være at træffe Overenskomst enten om $9\frac{1}{2}$ Times Arbejdsdag eller om Reduktion af Fortjenesten eller om nogen Arbejdstidsforlængelse og nogen Lønreduktion. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard sagde, hvilket han ikke behøvede at sige, at han satte megen Pris paa denne Bestemmelse; til Gengæld kan jeg forsikre den ærede Ordfører for Venstre, at vi aldeles ikke sætter Pris derpaa. Ja, Skomagerne faar Lov til selv at vælge, det lyder helt frisindet: de kan selv vælge, om de vil have den ene eller den anden Straffemetode anvendt, men de Arbejdere, der tilfældigvis er blevet Arbejdere i Skotøjsfabrikkerne, de skal i alle Tilfælde straffes, fordi Udlandets Pengeværdier er blevet syge og muliggor den Valutadumping, hvorunder den danske Industri lider — det er vist noget i Retning af Wessels: for Smed at rette Bager.

Med hvilken Ret paabyder man her, at der vil være at træffe Overenskomst, Overenskomst, hvorefter Industriens Arbejdere straffes paa den ene eller den anden Maade? Med ingen som helst Ret. Der bestaar en Overenskomst i dette Fag om alle Løn- og Arbejdsbetingelser for Faget, og denne Overenskomst gælder til 1. Februar 1924. Den omfatter baade Timeløn og Akkordpriser og Arbejdstid, den kan ikke forandres ved Lov. Lov er Lov, har man jo tidligere pukket paa. Det gælder vel ogsaa for Skomagerne. Naar der bestaar en paa lovlige Vis og under Medvirken af Statens Forligsmand afsluttet Overenskomst for den Industri, saa ser jeg ikke, med hvilken Ret Trediepart kommer og blander sig ind i dette Forhold og forlanger, at nu skal man i Utide ændre den Overenskomst. Jeg ved ikke, om man indenfor Venstre ganske har glemt den dydige Harme, der kom til Orde i Krigsaarene, naar nogle Arbejdere fandt, at Prisstigningen var for voldsom, og at de derfor paa Trods af Overenskomsterne maatte kræve Lønforhøjelse. Der fremkom mange dydige Harmeudbrud i Anledning af disse Forsøg paa at komme udenom bestaaende Overenskomster. Nu kommer Regeringen selv og søger at faa Lovgivningsmagten med ind i Arbejdet paa at demoralisere paa det Omraade, hvor man for nogle Aar siden var saa forfærdelig

indigneret; thi hvis dette skal være lovligt, at Ministeriet og Lovgivningsmagten omstyrter gældende Overenskomster, hvorfor i al Verden skulde saa ikke alle andre kunne gøre noget saadant?

Men det gaar vel ikke saa galt. Selv om der staar: der vil være at træffe Overenskomst, saa har vi jo endnu ikke nogen Mussolini herhjemme, og han er vist fornøden for at gennemføre dette Paabud. Dette Paabud er en Haan mod Arbejderne, og det er urimeligt at anvende Arbejdernes Interesser og Arbejdernes Overenskomster som Indsats i den politiske Prangervirksomhed, der foregaar i denne Tid. Disse Bestemmelser kan intet andet medføre end Uro, end Forstyrrelse af den Arbejdsfred, som man for nogle Aar siden erklærede, at man saa gerne vilde tilvejebringe. Men naturligvis, Principper af den Art har jo været de ledende for den højtærede Landbrugsminister i mange af hans Taler, og den højtærede Indenrigsminister har senere, naar han er optraadt her i Salen, tilkendegivet en lignende Foragt for de mellem Arbejdere og Arbejdsgivere indgaaede Overenskomster og sagt, at man vær saa god havde at arbejde for den Løn, som det var muligt at opnaa. Disse Anskuelse er altsaa ikke i og for sig nye, det er blot nyt, at man forsøger at sætte dem i Lovsform, hidtil har det været saadan en Paptrompet, man blæste paa, men nu forsøger man at give dem Form paa anden Maade. Der er ingen som helst saglig Begrundelse for dette Overgreb, og der er ingen hverken juridisk eller moralsk Ret til at udøve det.

Og saa spørger man naturligvis i den paagældende Industri: Hvorfor skal saa alt dette ske overfor os Skomagere? Man spørger: Er det for at skaffe billigere Støvler? Det fremgaar ikke af Lovforslaget, men endin, hvis det virkelig var Formaalet, saa maatte man jo overveje, om Arbejderne havde saa meget, at de havde Raad til at bringe Ofre. Men det er ikke for at skaffe billigere Støvler, thi der paabydes intet i Lovforslaget om, at Priserne skal dale, selv naar denne Lønnedsættelse har fundet Sted. Der staar blot, at Priserne maa ikke stige. Der er ingen som helst Sikkerhed for, at Forbrugerne indvinder de 3, 4, 6, 10 Skilling, eller hvor meget det kan blive paa. et Par Støvler, som denne Nedsættelse andrager. Arbejdslønnen for et Par almindelige Herrestøvler opgives af Fabrikkerne her i Landet til at være $3\frac{1}{2}$ Kr. Det er jo et sammensat System, denne Industri, hvor den ene Mand ikke staar og laver det ene Par Støvler